

[Alfred Hansen.]

råd, når man nu pludselig får den lyse idé gående ud på, at man skal have offentlige ind i disse selskabers bestyrelse? Hvis det er sådan, at dette råd hidindtil har svigtet, hvis det ikke har været effektivt, så kunne man jo have forsøgt at gøre det effektivt og ikke blot ved både at have et råd og et direktorat, som tilsammen skal udgøre det, som man kalder et forsikrings-tilsyn.

Det er min overbevisning, at et effektivt tilsyn fra forsikringsrådet eller direktoratet, hvad nu end man vil kalde det, det er for mig underordnet, er særdeles effektivt, også al den stund dette råd kan komme uanmeldt. Offentlige repræsentanter vil jo nok vise sig hurtigt at komme i »familie« med de andre bestyrelses-medlemmer. Jeg tvivler på, at det skulle give en større effekt, men jeg erkender, at det er i orden, at der er en kontrolmulighed og en mulighed for at gribe ind, hvis man ikke lever op til det, vi fra samfundets side med rette kan forvente af et forsikrings-selskab.

Der er tidligere efterlyst svar på, hvilke kvalifikationer de offentlige repræsentanter skal have, og jeg vil gerne forstærke ønsket om at få dette oplyst, for de pågældende repræsentanter må vel da have evne til at se regnskaber og forsikringstilbud efter.

Der kan desværre fra forsikringsverdenen hentes utallige uheldige eksempler, hvilket er forkasteligt. Jeg kan her nævne, at det er forkasteligt, at der med hensyn til en ulykkesforsikring kan gå op til 2 år, før forsikringssummen udbetales, blot fordi 2 forsikrings-selskaber kriges indbyrdes om, hvem der har erstatningspligten. Her kunne handelsministeren gerne komme til undsætning og fra det offentlige side sikre, at forsikringssummen udbetales på en eller anden måde, så det i hvert fald ikke er den forsikrede, der skal lide under foresikrings-selskabernes indbyrdes krig.

Flere selskaber holder hverandre i skak, det er min opfattelse. Det er min opfattelse, at man dermed har sikret en nogenlunde sund konkurrence både på præmie og på bonus. Så er der nogle, der ønsker at nationalisere selskaberne, og det kan man jo da godt gøre. Hvis man gerne vil have et firma til at give under-skud, er det da en mulighed.

Jeg synes i og for sig også, det var interessant at høre hr. Anders Andersens bemærkninger og store modstand mod dette forslag, når man ved, at hr. Anders Andersen og det parti,

hr. Anders Andersen repræsenterer, med så stor nidkærhed kæmpede for at komme ind i EF, at man nu skal stå ansigt til ansigt med en af de følgelove, som desværre er resultatet af dette medlemskab.

Vi kan ikke fra retsforbundets side på nuværende tidspunkt medvirke til noget sådant.

Willhjelm (VS):

Jeg har med interesse hørt på de store betæneligheder, som nogle ordførere har ved at skynde sig igennem med en lovgivning, fordi den har 243 paragraffer og forelægges i en tryksag på 80 sider. Jeg synes, det ville være interessant, hvis man mødte den samme skepsis og de samme krav om grundighed og sikkerhed, når man møder en EF-følgelovgivning. Jeg betragter ikke det her som nær så direkte en EF-følgelovgivning, som den foregående ordfører gjorde. Jeg synes det fremgår af bemærkningerne, at det er det faktisk ikke. Men vi har i hver eneste samling set, at i hvert fald en håndfuld lovforslag, som er mindst lige så tykke, mindst lige så omfattende og mindst lige så problematiske, får lov at pibe igennem, uden at de samme partier gør noget som helst, når bare ministeren i starten af sin fremsættelsestale kan sige: dette er en konsekvens af det og det EF-direktiv.

De nydannelser, der er i dette lovforslag, er vi ikke særlig imponerede af. Der findes et resumé i bemærkningerne til forslaget, som resumerer nydannelserne i 13 punkter, og jeg vil da indrømme, at jeg ikke har kunnet nå at checke dem med alle 243 paragraffer, men jeg går ud fra indtil videre, at ministeren ikke skjuler nogle vigtige ting i det resumé, der er lavet med de 13 punkter. Det er jo nogle småforbedringer; ikke fordi vi så vil modsætte os det, men det er små bitte forbedringer: at et forsikringsaktieselskab for at blive registreret faktisk skal indbetale aktiekapitalen og ikke bare 25 pct., som man kan nøjes med nu eller har kunnet nøjes med for de lidt ældre selskaber. Er det nu så stor en katastrofe, at man skal overføre aktieselskabslovens koncernregler på de forsikrings-selskaber, som måske nok formelt ikke er koncerner, men reelt er det igennem deres gensidige forsikringsvirksomhed? Er det så voldsomt et indgreb, så stor en katastrofe, at direktøren for disse selskaber ikke må spekulere i aktier, der vedrører selskabet? Er det så katastrofalt i disse partiets øjne?

Så er der det offentlige repræsentanter i be-